Contributed by Denis Horman
zondag, 11 december 2011 - Last Updated maandag, 12 december 2011

«Full Mittal racket»! «Austérité? Ca sent le pavé»! «Besparingen? Dat ruikt naar de straat!»

Woensdag 7 december lag gans Luik en omgeving plat door een interprofessionele 24-urenstaking. Tienduizenden vervoegden in de straten van Luik de arbeiders van ArcelorMittal Luik, in actie tegen de nakende sluiting van de hoogovens in Luik, zoals aangekondigd was door Lakshmi Mittal, de zesde rijkste mens in de wereld.

Ze waren er allemaal: de arbeiders en arbeidsters uit het Luikse, mensen uit de openbare diensten en de non-profit, studenten, syndicalisten van het ACV, ABVV en ACLVB vanuit de rest van het land (Luxemburg, Henegouwen, Brussel, Vlaanderen). Vergeten we zeker ook de delegaties vanuit de andere vestigingen van ArcelorMittal niet: Industreel in Charleroi en Sidmar in Zelzate, maar ook vanuit het Groot Hertogdom Luxemburg, Duitsland, Frankrijk (met opvallende delegaties van de CGT en CFDT uit Florange, Duinkerken, ...).

Diezelfde dag waren er in de verschillende Europese bedrijven van de multinationale staalgroep ook werkonderbrekingen, betogingen en allerlei andere acties.

De strategie van ArcelorMittal in Europe is immers om de winsten die worden gerealiseerd in de Europese vestigingen te gebruiken om te investeren in andere continenten, in opkomende landen in de Derde Wereld die niet wakker liggen van milieuwetgeving en sociale wetten, en waar de arbeidskrachten veel gehoorzamer en goedkoper zijn. Hiervoor worden de arbeiders uitgeperst als citroenen, en dan weggesmeten.

«De betoging is een succes, het is nu aan de politieke verantwoordelijken om uit hun kot te komen en een positieve oplossing te vinden», onderstreept David Camerini, hoofddelegee van ACV-Metea.

«De oplossing voor de staalindustrie in Luik moet komen van een nationalisatie of een publiek statuut voor het bedrijf», preciseert Egidio Di Panfilo, gewestelijk secretaris van de BBTK-Luik. En hij vervolgt: «dat is geen utopische of zotte eis. Het is een geloofwaardig en duurzaam alternatief: sinds hij besloten heeft de warme fase in Luik te sluiten, is Lakshmi Mittal niet meer welkom in Wallonië».

Francis Gomez, voorzitter van ABVV-Metaal Luik, sloot de vakbondsmeeting af: «Het is wel degelijk de ganse Luikse staalindustrie die Mittal wil sluiten. Wat kunnen we er tegen doen? Strijden, ons verzetten! Ik herhaal het: dit laten we ons niet afnemen!»

«Austérité, ça sent le pavé». «Soberheid, dat doet aan de straat denken». Nadat we met 80 000 op straat zijn gekomen in Brussel en met 40 000 in Luik, is het duidelijk dat het niet louter om solidariteit met de metalo's draait. 't Is niet enkel de verontwaardiging maar de revolte die haar kop opsteekt. «Wie miserie zaait, oogst bulldozers», viel alvast op een spandoek te lezen, in een verwijzing naar het legendarisch gevecht van de arbeiders van Forges de Clabecq.

De SAP-LCR deelde op de betoging een pamflet uit, mee ondertekend door de Franse NPA. Ook zij zijn in Frankrijk actief betrokken bij de acties van de arbeiders van Arcelor Mittal en de solidariteit met de werknemers in Luik.